

Το τηλέφωνο που τρώει ανθρώπους

Ο Γιου Νέσμπτε κάνει μια παράκαμψη από την αστυνομική λογοτεχνία για να γράψει ένα μυθιστόρημα τρόμου

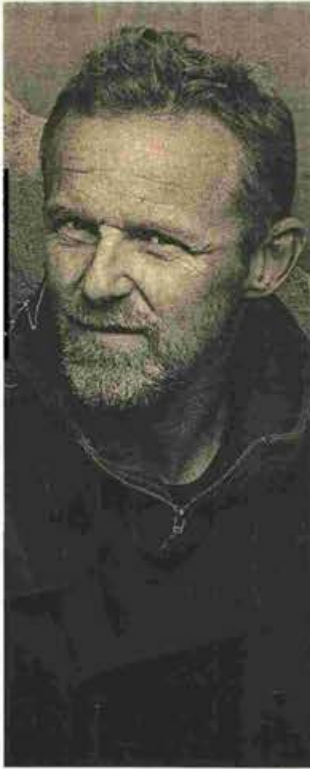
Του Φίλιππου Φιλίππου

Πριν από χρόνια, ο **Γιου Νέσμπτε** (Οσλο, 1960) εργαζόταν ως χρηματιστής και τα βράδια έπαιζε σε διάφορα μέρη με το ροκ συγκρότημά του. Μια μέρα ένας εκδότης του ζήτησε να γράψει τις εμπειρίες του από τις περιόδους με το συγκρότημα και κάποια στιγμή, το 1997, κατέληξε στο πρώτο του αστυνομικό μυθιστόρημα, τη *Νυχτερίδα*, με ήρωα τον Χάρι Χόλε. Σύντομα έγινε διάσημος και σήμερα θεωρείται ως ο κυριότερος εκπρόσωπος της σκανδιναβικής αστυνομικής λογοτεχνίας. Το πρόσφατο βιβλίο του, *Το Νυχτόσπιτο* (εκδ. Μεταίχμιο), δείχνει πως ο Νέσμπτε δεν είναι απλώς ένας καταξιωμένος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων, αλλά κυρίως ένας δεινός αφηγητής που γνωρίζει άριστα να φτιάχνει ιστορίες κάθε είδους. Αυτό φάνηκε και στα προηγούμενα βιβλία του, *Ο άρχοντας της ζήλιας* και *Το νησί των αρουραίων*. Ξέρει να δημιουργεί ήρωες οι οποίοι ενίοτε φαίνονται εξωπραγματικοί, καθώς εμπλέκονται σε παράξενες υποθέσεις.

Τι ακριβώς είναι το *Νυχτόσπιτο*; Με αυτό, ο συγγραφέας αποτίει φόρο τιμής στον **Στίβεν Κινγκ**, αφού το εμπνεύστηκε από τα έργα του μετρ της λογοτεχνίας τρόμου (στο βιβλίο του αναφέρονται *Ο άρχοντας των μυχών* του **Γουίλιαμ Γκόλντινγκ** και *Η μεταμόρφωση* του **Κάφκα**, ο **Εντγκαρ Άλαν Πόου**, αλλά και ο **Σάλιντζερ**), ωστόσο η πλοκή του είναι ρεαλιστική – η διαπίστωση γίνεται στο τρίτο κεφάλαιο. Δεν γράφει καμία απομίμηση των ιστοριών τρόμου, απλώς χρησιμοποιεί διάφορα υπερρεαλιστικά στοιχεία για να δημιουργήσει τον δικό του προσωπικό λογοτεχνικό κόσμο.

Ας δούμε την υπόθεση. Υστερα από τον θάνατο των γονιών του στη φωτιά του σπιτιού τους, ο δεκατετράχρονος Ρίτσαρντ Ελόβντ, ο αφηγητής, μένει με τον θείο και τη θεία του στο χωριό Μπαλαντάιν, κάπου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ξαφνικά, ο Τομ, ο συμμαθητής του, εξαφανίζεται και οι υποψίες πέφτουν στον Ρίτσαρντ. Ο σερίφς και ένας πράκτορας τον ανακρίνουν κι αυτός ισχυρίζεται ότι ο Τομ φαγώθηκε από τον τηλεφωνικό θάλαμο στην άκρη του δάσους. Κανένας δεν τον πιστεύει, η εξήγησή του είναι απολύτως παράλογη, μόνο η Κάρεν, μια συμμαθήτριά του με την οποία είναι ερωτευμένος, τον ενθαρρύνει, ενώ τον κλείνουν σε αναμορφωτήριο. Αυτή είναι η περίληψη του πρώτου μέρους του μυθιστορήματος.

Ακολουθεί το δεύτερο μέρος, όπου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΠΕ - ΜΠΕΤΣΕΤΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Με το «Νυχτόσπιτο» ο Νέσμπτε αποτίει φόρο τιμής στον Στίβεν Κινγκ, αφού το εμπνεύστηκε από τα έργα του μετρ της λογοτεχνίας τρόμου

JO NESBO

Το νυχτόσπιτο

Μετάφραση
Γρηγόρης Κονδύλης.
Εκδόσεις **Μεταίχμιο**,
2024, σελ. 272,
τιμή 17,70 ευρώ

όλα τα προηγούμενα ανατρέπονται αριστοτεχνικά και μαθαίνουμε τι συνέβη με τον Τομ και το άλλο παιδί. Εδώ, κι ενώ η εξήγηση ικανοποιεί τον αναγνώστη, υπάρχει καινούργια ανατροπή με αποτέλεσμα να αναρωτιέται πού το πάει ο συγγραφέας. Το τρίτο και τελευταίο μέρος δίνει τις λύσεις σε όλα τα ερωτήματα, καθώς πληροφορούμαστε τι ακριβώς συμβαίνει με τον Ρίτσαρντ. Τότε, στο τέλος του μυθιστορήματος, έχουμε αντιληφθεί το παιχνίδι που έπαιξε ο Νέσμπτε με τον αναγνώστη. Πρέπει να πούμε ότι ο μεταφραστής **Γρηγόρης Κονδύλης** δεν προδίδει αυτό το τέλος στο χρήσιμο σημείωμά του, απλώς γράφει πως «δεν είναι δα και τόσο τρομακτικό». Ναι, το επαναλαμβάνουμε, ο συγγραφέας είναι δεινός αφηγητής, καμία σχέση με τους ομοτέχνους του, ούτε βεβαίως με τον Στίβεν Κινγκ. Τα ποικίλα τεχνάσματα με τα οποία μας γοητεύει είναι πρωτότυπα και δείχνουν τη λογοτεχνική δεξιότητά του.

Ο δεκατετράχρονος Ρίτσαρντ ισχυρίζεται ότι ο συμμαθητής του φαγώθηκε από τον τηλεφωνικό θάλαμο στην άκρη του δάσους. Κανένας δεν τον πιστεύει